

СЕКЦІЯ 6. АКТУАЛЬНІ ЗАДАЧІ ТЕОРЕТИЧНОЇ ЕКОНОМІКИ

УДК 621

М.П. Багрій

Науковий керівник: к.е.н., доцент Мосій О.Б.

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

НАПРЯМКИ ТА ПОКАЗНИКИ РОЗВИТКУ ЖИТЛОВОГО БУДІВНИЦТВА В ТЕРНОПІЛЬСЬКІЙ ОБЛАСТІ НА 2013 РІК

M. Bahriy

DIRECTIONS AND INDEXES OF DEVELOPMENT OF HOUSING BUILDING ARE IN THE TERNOPIL REGION ON 2013

Житлова проблема сьогодні є однією із найгостріших соціальних проблем в Україні і зокрема в області.

Її вирішення може бути розв'язано за умови:

- вжиття дієвих заходів щодо здешевлення вартості будівництва житла шляхом забезпечення відрахування учасниками будівництва житла коштів на розвиток соціальної інфраструктури у розмірі, що не перевищує граничний розмір, встановлений законодавством та звільнення від таких відрахувань учасників будівництва доступного та соціального житла;

- забезпечення прозорості процедур надання земельних ділянок для житлового будівництва та спрощення дозвільних процедур при будівництві житла;

- звільнення від сплати податку на додану вартість із будівництва усіх категорій житла;

- надання адресної державної підтримки громадянам на будівництво житла.

Незадовільний стан забезпечення житлом пільгових та соціально незахищених категорій громадян вимагає вжиття заходів щодо створення сприятливих умов для залучення широких верств населення до житлового будівництва шляхом солідарної участі громадян та держави.

Наявні потужності будівельних організацій області достатні для нарощування обсягів будівництва житла у найближчі роки.

У той же час, діючі потужності підприємств будівельної індустрії та промисловості будівельних матеріалів області вже недостатні за окремими показниками для забезпечення житлового будівництва основними будівельними матеріалами, виробами і конструкціями. Ця галузь вимагає значної модернізації з метою нарощування обсягів випуску будівельних матеріалів, розширення їх асортименту та підвищення якості продукції. Найбільше це стосується модернізації виробничих потужностей щодо випуску керамічної цегли та створення нових підприємств із виробництва будівельної кераміки, покрівельних і теплоізоляційних матеріалів.

Головним напрямом житлового будівництва у 2013 році повинно бути збільшення обсягів будівництва доступного широким верствам населення житла.

УДК 318.2

М. Г. Бойчук, Г. Б. Машлій

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

**ФІНАНСОВІ РИЗИКИ ПІДПРИЄМСТВА ТА МЕТОДИ ЇХ
НЕЙТРАЛІЗАЦІЇ**

М. Н. Boychuk, H.V. Maschliy

**ENTERPRISE FINANCIAL RISKS AND METHODS NEUTRALIZE
THEM**

Фінансова діяльність підприємства пов'язана з багатьма ризиками. Вплив цих ризиків став особливо відчутним із переходом до ринкової економіки.

Поняття “ризик” означає відхилення сподіваних результатів від середньої або сподіваної величини [1]. Складовою частиною ризиків є фінансовий ризик, що являє собою спекулятивний ризик, оскільки його можна розглядати як шанс мати збитки або одержати дохід [2].

На сучасному етапі до числа основних видів фінансових ризиків підприємства відносяться наступні: ризик зниження фінансової стійкості підприємства, ризик неплатоспроможності, інвестиційний, інфляційний, процентний, валютний, депозитний, кредитний, податковий, структурний, криміногенний, та багато інших ризиків. Крім цих видів ризиків деякі автори ще виділяють такі, як: маркетингові, ризики зміни законодавства, ризики зміни ціни, комерційні, ризики втрати майна, соціально-правові, функціональні, селективні, ризики ліквідності та ін.

Для оцінки фінансових ризиків використовують сукупність методів якісного і кількісного аналізу. Якісний аналіз передбачає ідентифікацію ризиків, виявлення джерел і причин їх виникнення, встановлення потенційних зон ризику, виявлення можливих вигод та негативних наслідків від реалізації ризикового рішення. Кількісний аналіз полягає у визначенні конкретного розміру грошових збитків від окремих видів фінансових ризиків. Для цього можна використовувати економіко-статистичні методи, розрахунково-аналітичні, експертні, аналогові та багато інших [2].

Виділення окремих зон фінансового ризику залежно від суми очікуваних втрат і чинників, які їх зумовлюють, має бути основою формування системи управління фінансовими ризиками організації.